

Lovforslagets Paragraffer med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Høst): Som ærede Medlemmer ville se af den afgivne Betænkning, er Udvalget enigt om at tiltræde Forslaget, idet man anser det for et meget stort Gode, at der opnaas ensartede Regler for Automobilkørsel over hele Landet. Derigennem fjernes den Ulempe og den Usikkerhed, der nu fremkommer ved, at Politivedtægterne ikke altid ere ens i de forskellige Jurisdiktioner; der er for øvrigt Steder, hvor man slet ikke har saadanne Vedtægter for Automobilkørsel. Udvalget mener nu, at Lovforslaget i det hele gør Ret og Skel til begge Sider, idet det ikke lægger unødvendige Hindringer i Vejen for Udviklingen af Automobilkørselen og paa den anden Side tager fornødent Hensyn til andre vejfarende. Som Følge heraf er det ogsaa kun ganske faa og meget lidet indgribende Ændringsforslag, Udvalget har stillet, hvilke jeg nu i al Korthed skal tillade mig at gennemgaa. Det første Ændringsforslag er til § 7, hvor det er paa budt, at enhver Motorvogn, som „anvendes til Kørsel om Natten, skal føre 2 paa Siderne anbragte, med ufarvede Glas forsynede Lygter, hvis Lys skal kunne ses forfra“. Her mener Udvalget, at de Ord „paa Siderne anbragte“ bør rettest udelades, thi det er jo temmelig betydningsløst, hvor Lygterne anbringes paa Vognen, naar de blot kunne ses forfra. Efter anstillede Eksperimenter kunne netop de Lygter, der anbringes foran paa Vognen, ses bedre end de, der anbringes paa Siderne. Derfor foreslaar Udvalget, at disse Ord gaa ud.

Ligesom det i § 14 er bestemt, at Personer under 18 Aar ikke maa køre noget Automobil, saaledes foreslaas det ved Ændringsforslag Nr. 2, at det samme skal gælde berusede Personer. Derom kan der sikkert ikke være nogen Meningsforskkel.

Af de 3 til § 16 stillede Ændringsforslag angaa Nr. 3 og 5 den Dispensation, som Justitsministeriet med Amtsraadets Billigelse kan give dels til Kørsel paa Biveje og dels til Nattekørsel for enkelte Egne og Strækninger. Udvalget har ment, at det kunde tænkes, at Justitsministeriet og Amtsraadet nærede Betænknelighed ved saaledes at give almindelig Tilladelse til at køre paa Biveje eller almindelig Tilladelse til at køre om Natten, men at de maaske

ikke vilde have noget derimod, naar Dispensationen kun kom til at angaa enkelte bestemte Personer, som f. Eks. Læger og Postførere, maaske ogsaa andre, hvis Erhverv kræve, at de komme hurtig afsted. Derfor have vi tilladt os at stille disse 2 Ændringsforslag under Nr. 3 og 5, der altsaa gaa ud paa, at Tilladelsen ogsaa kan gives til enkelte bestemte Personer.

I 5te Stykke af § 16 er det forbudt at køre med Automobil om Natten „fra 1/2 Time efter Solens Nedgang til 1/2 Time før Solens Opgang, medmindre Kørebanen overalt er oplyst med kunstigt Lys“. Udvalget er fuldkommen enigt i, at det er en hensigtsmæssig Bestemmelse, men vi have dog ment, at der i den Tid, hvor Nætterne ere lyse, neppe behøves et saadant Forbud, i hvert Fald ikke i en vis Del af dette Tidsrum, og derfor have vi tilladt os at foreslaa, at det i de to Maaneder fra 16. Maj til 15. Juli skal være tilladt at køre paa Automobil ogsaa om Natten. Det er nemlig af stor Betydning særlig i Omegnen af Kjøbenhavn, at man i den Aarstid har Ret til Nattekørsel, og vi have ikke kunnet indse, at det vil medføre nogen Ulempe, idet vejfarende netop, naar Nætterne ere lyse, ville kunne skelnes i temmelig stor Afstand. — Til § 19 have vi blot stillet et enkelt Ændringsforslag, der er aldeles selvfølgeligt. Det gaar ud paa, at naar et Automobil møder kørende eller ridende, skal Føreren „holde saa langt som muligt til Vejens eller Gadens højre Side“. Det vil der formodentlig heller ikke være delte Meninger om.

Endelig have vi til § 29 foreslaaet, at der skal indflettes en Henviisning til § 19. § 29 bestemmer jo nemlig, at hvis Føreren af et Automobil i de Tilfælde, hvor der sker et Sammenstød, eller hvor Politiet paabyder, at han skal standse, undlader dette, skal den Skade, der maatte følge af, at Automobilet bliver standset med Magt, ikke erstattes. Nu er det saaledes, at § 19 ogsaa indeholder et Paabud til Automobilisten om at standse i visse Tilfælde, nemlig naar mødende Heste vise Tegne til at blive sky, eller der kan befrygtes anden Ulykke, og derfor have vi ment, at det var rigtigt at henvise ogsaa til denne Paragraf, saaledes at eventuel Skade paa Automobilet og de med dette kørende, som maatte følge af en Standning med Magt, ikke bliver at erstatte. Denne Henviisning fandtes ogsaa i det oprindelige Lovforslag, men er, jeg ved ikke hvorfor, udeladt i Folketingets Affattelse.

Det er de faa Ændringer, jeg paa